

XXXVI.

Udkast til Lov

om

Forandring i Bestemmelserne angaaende Tigningen af Bidraget til det for Kjøbstæder og Landdistricter paa Den Bornholm sælles Amtsfond.

(Forelagt Landstinget den 3die Decbr. 1856.)

§ 1.

Til de Udgifter, som paahvile det for Den Bornholms Kjøbstæder og Landdistricter sælles Amtsfond, skulle Kjøbstæderne fremdeles bidrage for Veivæsenets Vedkommende i Forhold til det deres Forber paahvilende Hartkorn og, hvad Fondets øvrige Udgifter angaaer, med en Trediedeel imod Landet; dog skulle Kjøbstæderne derhos forrente og afdrage en Tiendedeel af den Gjæld, som indtil Aaret 1850 er paadragen Dens Veivæsen til Statskassen.

§ 2.

Det Bidrag, som Kjøbstæderne saaledes have at udrede til Amtsfondet udenfor, hvad de efter Hartkornet svare til Veivæsensudgifterne, bliver at dele mellem Kjøbstæderne indbyrdes efter disses Folkemængde, saaledes som denne ved den sidste Tælling er udsunden.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Ifølge de allerhøieste Rescripter af 26de Mai og 10de November 1741 og det kongelige Rentekammers Skrivelser af 8de August og 18de November 1820 har der for Bornholm bestaaet et for denne Dens Kjøbstæder og Landdistricter sælles Amtsfond. Bidraget til dette Fond var ved hine Bestemmelser for Kjøbstædernes

Vedkommende — dog med Undtagelse af Allinge og Sandvig — fastsat til $\frac{1}{4}$ Deel, saaledes at Beløbet fordeeltes mellem Kjøbstæderne indbyrdes i et engang for alle fastsat Forhold, og for Landets — tilligemed Allinge og Sandvig, der i saa Henseende have været ansatte til et vilkaarligt Hartkorn — til $\frac{3}{4}$ Dele, som fordeeltes imellem de enkelte Landdistricter i Forhold til det disse paahvilende Hartkorn. Da Veivæsenets Omordning ved Frdn. af 29de September 1841 og Veiarbejdets Udførelse efter Licitation istedetfor in natura medførte i væsentlig Grad forøgede Veitudgifter for Fondet, blev det Misforhold, som hiin Ordning af Forholdene medførte, føleligere, og det blev derfor af Bornholms Amtsraad og Communalbestyrelserne i Dens Kjøbstæder taget under Overveielse, om og hvorvidt de anførte ældre Bestemmelser for Tigningen af Landets Sællesudgifter maatte være at forandre.

Resultatet af de tildeels af Indenrigsministeriet foranledigede gjentagne Forhandlinger mellem Kjøbstadcommunalbestyrelserne angaaende Forholdets Omordning blev, at samtlige disse, alene med Undtagelse af Allinge og Sandvig, hvis Communalbestyrelse vedblivende protesterede imod enhver Forandring for denne Communes Vedkommende i de hidtil bestaaende Forhold, i en i Aaret 1850 i Forening afgiven Erklæring, dog under udtrykkelig Forudsætning af, at Allinge og Sandvig Commune kom til at dele lige Naar med de øvrige Kjøbstæder, erklærede sig enige i fremdeles at ville